

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Lucas 1, 54 - 55
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

- 1 **Votum**
- 2 **Zegengroet**
- 3 **Zingen: Psalm 145 : 1 en 3**
- 4 **Lezing van de wet**
- 5 **Zingen: Gezang 135 : 1 en 2**
- 6 **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
- 7 **Schriftlezing: Lucas 1 : 39 - 56**
- 8 **Tekst: Lucas 1 : 54 - 55**
- 9 **Woordbediening**
- 10 **Zingen: Psalm 79 : 3 en 5**
- 11 **Dankzegging en voorbede**
- 12 **Collecte**
- 13 **Zingen: Psalm 103 : 8 en 9**
- 14 **Klaarmaken tafel: Gezang 179a**
- 15 **Tijdens viering: Gezang 47; Gezang 78; Lied 119; Lied 126**
- 16 **Slotzang: Psalm 103 : 4 en 5**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Jongens en meisjes, Maria is een jonge vrouw. Een vrouw zoals er zoveel in Israël zijn. En tegelijk is ze heel bijzonder. Want ze aan de ene kant binnenkort met haar verloofde Jozef hoopt te trouwen, heeft ze toch heel andere dingen aan haar hoofd. Dingen die veel belangrijker zijn. Veel meisjes uit het dorp van Maria zullen Maria niet gesnapt hebben. Want terwijl ze al verloofd is met Jozef uit hetzelfde stadje gaat ze plotseling op reis naar een stad in Juda. Zonder Jozef. Die bleef in Nazareth en zij ging weg. Uiteindelijk bleef ze zelfs drie maanden weg. En dat in een tijd dat je nog geen mobieltje had om toch even met elkaar te kunnen praten. Een sms sturen was er ook niet bij en er was ook geen internet waarop ze 's avonds met elkaar konden msn'en. Was ze dan niet graag bij Jozef? Hadden ze ruzie? Nee, niet dat we weten. Er is iets anders aan de hand. Iets wat heel veel mensen niet zouden begrijpen. Ze zouden hun schouders ophalen of denken dat Maria een beetje getikt was. Maar daar in het bergland van Juda woont iemand die haar wel begrijpt. Die haar zeker zal begrijpen. Want niet alleen met Maria was er iets bijzonders en ongelofelijks aan de hand, maar ook met haar familielid Elisabeth. Dat was al een oudere vrouw, een vrouw die normaal gesproken te oud was om nog kinderen te krijgen. Maar de engel die bij Maria op bezoek was gekomen had haar verteld dat Elisabeth zwanger was.

De engel had goed begrepen dat Maria het nodig zou hebben om met iemand te praten die het zou begrijpen, als ze zou vertellen dat een engel haar had opgezocht en haar had verteld dat zij de moeder van de Zoon van God zou worden. Aan wie kun je zo'n vertellen, zonder dat ze je uitlachen? Er moet dan ook een enorme last van Maria zijn afgevallen toen ze bij het huis van Elisabeth was en haar begroette. Want wat gebeurde er? Het kind dat Elisabeth in haar schoot droeg sprong op en Elisabeth werd vervuld van de Heilige Geest. En ze had toen uitgeroepen: 'De meest gezegende ben je van alle vrouwen, en gezegend is de vrucht van je schoot! Wie ben ik dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt?'

Als er bij Maria al angst geweest is dat ook Elisabeth haar niet zou begrijpen, dan viel die angst op dat moment geheel van haar af. Hier is iemand met wie ze al haar gevoelens zal kunnen delen. Ze roept het uit. Ze roept vanwege de onvoorstelbare grote vreugde die haar ten deel is gevallen. Het feit dat God haar heeft uitgekozen om de

moeder van de Messias te zijn. Ze roept het uit vanwege het feit dat de beloofde Messias na vele eeuwen van wachten nu eindelijk in de wereld komt en de beloofde verlossing zal bewerkstelligen. Maar misschien ook angst en onzekerheid over de vraag of zij wel ooit een geschikte moeder zou kunnen zijn voor dit kind. Want hoewel ze trouw naar de geboden van de Here probeerde te leven, was er toch wel degelijk sprake van zonden bij haar.

Naast de vreugde over de eer die haar ten deel valt, staat ze vooral stil bij de barmhartigheid van de Here. Vers 50: 'Barmhartig is de Here, van geslacht tot geslacht.' In onze tekst komt dit woord ook weer met alle kracht terug.

Maar wat is dat nu precies? Barmhartigheid? Is dat een gevoel? Ja, het heeft zeker met gevoel te maken. Het gevoel waarbij het lijden van een medemens bij je binnen komt en je raakt. Zoals bij de barmhartige Samaritaan. De priester en de leviet zagen de gewonde man langs de kant van de weg liggen, maar ze liepen met een grote boog om de man heen. Ze hadden hem dus zeker gezien, anders hadden ze er niet met een boog om heen hoeven lopen. Maar ze lieten de ellende van de man niet toe in hun hart. De Samaritaan had medelijden. Maar meer nog, hij toonde zich barmhartig. Hij liet de pijn van de man niet alleen in zijn hart toe, maar hij ging ook over tot handelen. Hij ging naar de man toe en verzorgde zijn wonden. Hij bracht hem naar een herberg om verder voor hem te laten zorgen. Hij kostte de Samaritaan tijd en geld, maar dat hij ervoor over, want hij was een man van barmhartigheid. Een man die zijn naaste in nood toelaat in zijn hart. Barmhartigheid is dus ontferming als gevolg van het medelijden met een naaste in nood. Zelfs als kost het je zelf wat. Zo is ook de Here een barmhartig God. Hij trekt zich het lijden van zijn volk Israël aan. Hij trekt Zich het lijden aan van een wereld die verloren is in zonden en schuld. Hij laat onze nood toe in zijn hart en is bereid een onvoorstelbare prijs betalen om ons uit onze ellende te redden. Hij is bereid zijn eigen Kind door een onvoorstelbare ellende heen te laten gaan om ons te kunnen verlossen.

Maria brengt dit prachtig onder woorden door te spreken over de Here die Zich het lot van Israël aantrekt. Israël die toch niets anders is dan een dienaar, een knecht. Knechten zijn toch te vervangen, zou je zeggen. Maar voor de Here niet, want Hij heeft beloften gedaan aan de stamvader van deze knecht: Abraham en zijn nageslacht. Hij heeft Abraham lief en Hij heeft Zich de ellende van Abraham en zijn nageslacht aangetrokken. En hoewel de Here deze belofte al eeuwen en eeuwen geleden aan

Abraham heeft gedaan, toch is Hij zijn belofte nooit vergeten. Want kijk maar de Verlosser is komende in de wereld, Maria draagt Hem in haar schoot.

En wij broeders en zusters, die op onze beurt weer eeuwen na Maria en de geboorte van de Here Jezus leven, ontvangen vandaag de tekenen van Gods barmhartigheid in het brood dat we breken en de wijn die we drinken. In het brood en de wijn gedenken wat het de Here heeft gekost om ons te bevrijden uit onze ellende. In het brood en de wijn zien we de liefde van de Here voor ons. Ervaren we hoe graag de Here ons in zijn gemeenschap trekt en in ons wil wonen en leven. Zie de barmhartigheid van de Here. Zie hoe Hij Zich uw verdriet en nood aantrekt. Hij is u niet vergeten en zal u niet vergeten. Hier is het tastbare bewijs. Zie het brood en de wijn en ontvang het als tekens van Gods barmhartigheid tegenover U.

Amen